

Заъкнувамъ, *va.* consolider, raffermir, stabiliser; 1. *fig.* cimenter; 2. (*боръ съ въжия*), contreventer; 3. (*пѣщо въ зидъ*), sceller; 4. — *а*, *vr.* se raffermir, profiter.

Заъкнуване, *sm.* le raffermissement, la stabilisation; || (*на форма*). *Тур.* l'imposition *f*; || *Méd.* la corroboration.

Заъкчавамъ, *va.* conforter.

Заякъ, *sm.* le lièvre; —яшки, de lièvre.

Заяче (*кхцно*), *sm.* *quadr.* le lapin; 1. (*дволюбечно*), le lièvreteau; 2. (*женско*), la lapine; 3. (*младо*), le levraut; 4. ограда за —та, la garenne; 5. вардачъ на —та, un garennier.

Заячень чесанъ, *sm.* *plante*, la germandrée aquatique ou scordium *m.* [уеух *m.*

Заячета (*шуплы въ квасникъ*), *sm.* *pl.* les Заячна дунка, *sf.* le halot, le clapier; || овираса въ —, *v. imp.* il se clape.

Заячно зелце, *sm.* *plante*, le laiteron et la ceron, la trique-madame, orpin *m.*

Заяшко ухо, *sm.* *plante*, la perce-feuille ou buplèvre.

Заяшки очи, *sm.* *pl.* *Méd.* la lagophthalmie.

Зване, *sm.* la profession, la metier, la qualité, position *f*, état *m*, ministère, ordre, office *m*, vocation *f*, parti *m*; 1. *fig.* la volée; 2. по дължностъ на —то, à titre d'office, *m*; 3. постъпнамъ неприлично на —то си, *vn.* déroger à.

Званка, *sf.* *oiseau*, le pinson; —ичень, de pinson.

Звъзда, *sf.* l'étoile *f*, l'astre *m*; 1. провлачна —, étoile tombante; 2. обсыпанъ съ —ды, étoilé, *adj*; 3. между —дытъ, interstellaire, *adj*; 4. свѣтять съ —ды, *v. imp.* ils constellent. [трапе.

Звъздель, *sm.* *plante*, l'aster *m*, la chausse-

Звъзденъ, *adj.* astral; || *Astr.* stellaire, sidéral.

Звъздица, *sf.* *Тур.* l'étoile *f*; || (*въ книгитѣ*), *Тур.* l'astérique *m*; || наичень съ —цы, *Blas.* cantonné, *adj*.

Звъздна година, *sf.* année astrale *f*.

Звъздобрество, *sm.* l'astronomie *f*.

— броець, *sm.* un astronome.

— врачество, *sm.* l'astrologie judiciaire *f*.

— врачъ, *sm.* un astrologue.

— гледъ, *sm.* poisson, l'uranoscope *m*.

— поклонникъ, *sm.* un astrolâtre *m*.

— поклонство, *sm.* l'astrolâtrie *f*.

Звъздясть анасонъ, *sm.* la badiane ou anis étoilé *m*.

— камыкъ, *sm.* l'astroite *f*.

— мержанъ, *sm.* *H. nat.* l'astree *f*.

Звъзнарь *sm.* un sonneur, carillonneur *m*; —рски, de sonneur.

Звъжнене (*за лѣгане*), *sm.* le couvre-feu; || (*за мртвецъ*), glas funèbre *m*.

Звъжнецъ, *sm.* la cloche, la sonnette; 1. (*за добитакъ*), la clarine, la sonnaile, 2. съ —, *Blas.* clariné, *adj*; 3. прѣдню животно

съ — на шия, le sonnailler; 4. гласъ-тъ на —, le timbre; 5. звъжнене на —, le tintement; 6. ударямъ съ —, *vn.* sonner; 7. майсторъ и търговецъ на —нды, un sonnetier.

Звъжнилица, *sf.* le clocher.

Звъжниличка, *sf.* le campanile et -nillo *f*; || *Archit.* le clocheton. [grelot.

Звъжналка, *sf.* la sonnette; || (*у зжмя*), le

Звъжливъ, *adj.* sonnante.

Звъжнность, *sf.* la sonorité.

Звъжнтене, *sm.* le résonnement, tintement *m*, la volée, carillonnement *m*; 1. (*на гласъ*), *fig.* le timbre, le mordant; || (*на камбаны*), son des cloches, la sonnerie.

Звъжнтителень, *adj.* résonnant.

Звъжнтливъ, *adj.* sonore, résonnant.

Звъжня и —ня, *vn.* sonner, tinter, carillonner; 1. (*отъ една страна камбана*), *va.* sonner; 2. (*съ всичкитѣ камбаны*), sonner à toute volée *f*; 3. звѣти, *v. imp.* elle résonne ou retenti; || *fam.* elle sonnaile.

Звъжче, *sm.* la sonnette, le timbre; || (*ржчно*), *dim.* la clochette; || повыквамъ нѣкого съ —, *va.* sonner.

Звъжчета или **Чадърчета**, *sm.* *pl.* *plante*, la campanule, la gantelée.

Звъжникъ (*собрание звѣрове и пилцы*), *sm.* la menagerie.

Звъробоецъ, *sm.* un bestiaire.

Звърбой, *sm.* *plante*, le mille-pertuis, annoise ou herbe de la Saint-Jean, *f*.

Звъроловъ, *sm.* un chasseur.

Звърскы, *adj.* bestial; —скы, —ement.

— лайна, *sm.* *pl.* *Chas.* les laissées *f*; || (*зимны*), les troches *f*.

Звърство, *sm.* la bestialité, abrutissement *m*.

Звъръ, *sm.* la bête, la brute ou bête brute;

1. гоня —, *va.* *Vén.* courre; 2. ловъ на —ове, chasse à courre; 2. искачане — изъ дупката си, *Vén.* le débucher.

Звътелень надежъ или **Зова**—, *sm.* *Gram.* le vocatif.

Здравіе, *sm.* la santé; 1. свидѣтельство ради —, billet de santé, *m*; 2. всеобщо —, la salubrité; 3. вардя —то си, *va.* *fig.* écopomiser, s'écouter; 4. врѣдестъ на —то, insalubre, *adj*; 5. мѣрки за вардене —, санитарна, *adj*; 6. верижка ради —, cordon sanitaire *m*; 7. пия на — нѣкому, *va.* toaster et toaster; 8. съ развалено — съмъ, *vn.* *fig.* *fam.* être hypothéquer; 9. на —, *interj.* vivat.

Здравецъ, *sm.* *plante*, l'amarante *f*; —ковъ, d'amarante.

Здрависвамъ, *va.* complimenter, féliciter de, sur; souhaiter, bonneter, recevoir, faire sa cour, saluer; || (*словомъ*), haranguer.

Здрависване, *sm.* le compliment, le salut, félicitation *f*, souhait *m*, bonnetade *f*, ré-